

Η Ντονάτα Βέντερς γεννήθηκε στο Βίλμπερ-αντορφ του Βερολίνου το 1965. Σπούδασε κινηματογράφο και θέατρο στο Βερολίνο και τη Στουτγκάρδη πριν εσιτάσει το ενδιαφέρον της στη φωτογραφική εικόνα. Οι κινηματογραφικές της σπουδές τής άνοιξαν τον δρόμο προς τη φωτογραφία. Δούλεψε επί χρόνια ως βοηθός κάμεραμν ενώ παράλληλα έκανε και τη διεύθυνση φωτογραφίας σε μια σειρά ταινιών. Από το 1994 εργάζεται ως φωτογράφος, επεκτείνοντας τα θέματά της πέρα από το κινηματογραφικό πλάτω στη δική της προσωπική δουλειά. Η Ντονάτα είναι επαγγελματίας φωτογράφος από το 1995. Έχει εκθέσει τη δουλειά της σε γκαλερί στην Ευρώπη, την Ασία και την Αμερική. Φωτογραφίες της έχουν δημοσιευτεί σε πολλά περιοδικά και εφημερίδες παγκοσμίως, μεταξύ άλλων *The New York Times*, *Vogue*, *Marie Claire*, *Deutsch*, *The Rolling Stone*, *Kult*, *Stern*, *Esquire*, *Pen*, *Premiere*, *Chrismon*, *Shots Magazine*, *Casa Brutus* και έχουν εικονογραφήσει CD για τους Bono, Jon Hassell, Sam Phillips, BAP, ZweiRaumWohnung και Die Toten Hosen. Μαζί με τον άντρα της Βιμ Βέντερς έχει εκδόσει 4 βιβλία. Ζει στο Λος Άντζελες, τη Νέα Υόρκη, και το Βερολίνο.

Donata Wenders was born in Berlin-Wilmersdorf in 1965. She studied Film and Theatre in Berlin and Stuttgart, before concentrating on the photographic image. Cinematography studies served as her path to photography. For a number of years she worked for various film productions all over Germany as a camera assistant, while also working as a cinematographer on several films. Since 1994 she has worked as a photographer, expanding her photography from the film set to her own body of work, using her own approach. Donata has been a professional photographer since 1995, and has exhibited her work throughout Europe, Asia and America. Her work has appeared in *The New York Times*, *Vogue*, *Marie Claire*, *Deutsch*, *The Rolling Stone*, *Kult*, *Stern*, *Esquire*, *Pen*, *Premiere*, *Chrismon*, *Shots Magazine*, *Casa Brutus*, to name a few, and has illustrated CD's for Bono, Jon Hassell, Sam Phillips, BAP, ZweiRaumWohnung and Die Toten Hosen. Together with her husband Wim Wenders she has published 4 books. She lives in Los Angeles, New York and Berlin.

Επιμέλεια έκθεσης: Βαγγέλης Ιωακειμίδης. **Μάριον Ιγγλέση**
Curators: Vangelis Ioakeimidis, Marion Inglessi
Συντονισμός: Άννα Μηλώση / **Coordination:** Anna Milossi
Σχεδιασμός εντύπου / Graphic design: KOLLIAdesign

Με τη συνεργασία / In collaboration with

 Massimiliano di Liberto, Solares Fondazione Culturale

 Carolin von Roth, Wenders Images GmbH

ΕΚΔΟΣΕΙΣ / PUBLICATIONS
 (together with her husband Wim Wenders)

Don't Come Knocking

Buena Vista Social Club

The Million Dollar Hotel

My time with Antonioni

ΕΚΘΕΣΕΙΣ / EXHIBITIONS

2006 Galerie für fotografische Kunst, Munich / Abtei Königsmünster, Meschede / Omotesando Hills, Tokyo, Japan

2005 La Corte, Bari, Italy / C/O Berlin, The Cultural Forum for Photography, Berlin / Galerie für fotografische Kunst, Munich

2004 Galerie für fotografische Kunst, Munich / Galleria Ferragamo, Florence, Italy

2003 Monika Mohr Galerie, Hamburg

2002 Galleria Alessandra Bonomo, Rome, Italy

2000 Huis Marseille in Amsterdam, Netherlands / Teatro Della Visione in Milano, Italy / Galerie M. C. in Zweibrücken / Galerie Schirmer/Mosel, Munich

1999 Gallery of Contemporary Photography, Los Angeles, USA / Gallerie Einstein Unter den Linden, Berlin

1999-2001 Travelling Exhibition through the Goethe Institute with photographs of BUENA VISTA SOCIAL CLUB in Asia and South America

1997 Palazzo Ducale, Parma, Italy

WENDERS

WIM & DONATA

Στις φωτογραφίες του Βιμ Βέντερς, η κίνηση υπονοείται από ένα σημείο φυγής που έχει την πηγή του στο υποκείμενο, και ακολουθώντας μια γραμμή βγαίνει από το οπτικό μας πεδίο –τη γραμμή ενός πεζοδρομίου, ένα κτίριο, μία κολώνα στον δρόμο, ένα υδραγωγείο, ακόμα και τη γραμμή που σχηματίζει το χέρι της Τζέσικα Λανγκ καθώς το φέρνει στο μέτωπο. Ο Βιμ συνήθως τοποθετεί τους χαρακτήρες του στον χώρο σε σχέση με ένα ισχυρό αρχιτεκτονικό στοιχείο, προτείνοντάς μας την εν δυνάμει κατεύθυνση που θα ακολουθούσαν εάν ήταν να κινηθούν.

Στις φωτογραφίες της Ντονάτα συμβαίνει το αντίθετο. Ανιχνεύει την πιο ανεπαίσθητη κίνηση και την ακινητοποιεί –τον καπνό ενός πούρου, τη σιλουέτα ενός παιδιού καθώς τρέχει ανάμεσα στις κολώνες, την ακριβή στιγμή πριν ενωθούν τα χείλη ενός ζευγαριού σ' ένα φιλή, το χέρι ενός μουσικού πάνω στις παλλόμενες χορδές του κοντραμπάσου, το κεφάλι του Αντονιόνι με φόντο τα σύννεφα που κινούνται. Η Ντονάτα παγιδεύει το υποκείμενο σαν κυνηγός, συλλαμβάνοντας τη στιγμή.

Μάριον Ιγγλέση

In Wim Wenders' photographs, movement is implied by a vanishing point that has its source on the subject, follows a line and disappears out of the picture –a sidewalk, a street lamp, a building, a water-tower, the side of a bed, even the line formed by Jessica Lange's arm as she brushes her hand against her forehead. Wim always places his characters in relation to a strong architectural element, thus suggesting the direction that the subject might follow if he/she were to start moving.

Donata on the other hand is a captor of movement. She is alert to record the minutest detail or gesture –the smoke of a cigar, a child's silhouette as she runs through a colonnade, the moment just before a couple's lips come together in a kiss, a musician's hand on the vibrating strings of a double-bass, Antonioni's head against the sky's shifting clouds. She captures the subject like a huntress, arresting the moment.

Marion Inglessi

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΑΚΙΝΗΤΑ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

ΑΠΟ ΚΙΝΟΥΜΕΝΕΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

PHOTOGRAPHS

STILL IMAGES OF

MOVING PICTURES

DONATA

WIM

WENDERS

47^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

47th THESSALONIKI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ / ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
 THESSALONIKI MUSEUM OF PHOTOGRAPHY

MINISTRY OF CULTURE / STATE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
 THESSALONIKI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

17 11 2006

03 01 2007

Ο Βιμ Βέντερς γεννήθηκε στις 14 Αυγούστου 1945 στο Ντύσελντορφ. Μετά από 2 χρόνια σπουδών ιατρικής και φιλοσοφίας, και μια δι-αμονή ενός χρόνου στο Παρίσι ως ζωγράφος, επέστρεψε στη Γερμανία. Σπούδασε στην Ακαδημία Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Μονάχου μεταξύ 1967 και 1970. Την περίοδο 1968-1972 εργάζεται ως κριτικός κινηματογράφου στο περιοδικό *Filmkritik*, στην εφημερίδα *Süddeutsche Zeitung* και σε άλλα έντυπα. Το 1971, ιδρύει μαζί με 14 άλλους κινηματογραφιστές μια κοοπερατίβα παραγωγής και διανομής, την Filmverlag der Autoren, η οποία υπήρξε κινητήρια δύναμη του «Νέου Γερμανικού Κινηματογράφου». Το 1975 ξεκινάει στο Βερολίνο τη δική του εταιρία παραγωγής «Road Movies». Το 1984 γίνεται μέλος της Ακαδημίας Τεχνών στο Βερολίνο. Είναι επίτιμος διδάκτορας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης στο Παρίσι και της Θεολογικής σχολής του Πανεπιστημίου του Φρίμπουργκ (Ελβετία). Μεταξύ 1991 και 1996 διετέλεσε πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου. Διδάσκει κινηματογράφο στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του Αμβούργου. Ο Βιμ Βέντερς ζει στο Λος Άντζελες, τη Νέα Υόρκη και το Βερολίνο.

Wim Wenders was born on August 14, 1945 in Düsseldorf. After 2 years of studies in medicine and philosophy and a year-long stay in Paris as a painter, he attended the Academy of Film and Television in Munich from 1967 to 1970. From 1968 to 1972 he worked as a film critic for *Filmkritik* and *Süddeutsche Zeitung*, among other publications. In 1971 he was one of the 15 founding members of "Filmverlag der Autoren", the driving force behind the "New German Cinema". In 1975 he started his own production company in Berlin, "Road Movies". In 1984 he became a member of the Akademie der Künste in Berlin. He's a doctor h.c. of the Sorbonne University in Paris and of the theological faculty of the University of Fribourg. From 1991 to 1996 he was the appointed Chairman of the European Film Academy, of which he is the elected President since. Presently he is teaching film as a professor at the Hochschule für Bildende Künste in Hamburg. Wim Wenders lives in Los Angeles, New York and Berlin.

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ / SELECTIVE FILMOGRAPHY FOR THE EXHIBITION

Πέρα από τα σύννεφα / Beyond the Clouds / 1995
 Σκηνοθεσία / Direction: Michelangelo Antonioni, Wim Wenders, Σενάριο / Screenplay Michelangelo Antonioni, Tonino Guerra, Wim Wenders.

Το τέλος της βίας / The End of Violence / 1997
 Σκηνοθεσία / Direction: Wim Wenders
 German Film Prize / Gold (Director)

Buena Vista Social Club / 1999
 Σκηνοθεσία / Direction: Wim Wenders
 Academy Award Nomination

The Million Dollar Hotel / 2000
 Σκηνοθεσία / Direction: Wim Wenders
 Silver Bear, Berlin Film Festival

Γη της Επαγγελίας / Land of Plenty / 2004
 Σκηνοθεσία / Direction: Wim Wenders

Μην Ξαναγυρίσεις / Don't Come Knocking / 2005
 Σκηνοθεσία / Direction: Wim Wenders

ΕΚΘΕΣΕΙΣ / PHOTO EXHIBITIONS

GRAMMENO ΣΤΗ ΔΥΣΗ / WRITTEN IN THE WEST
 Courtesy of Centre Georges Pompidou, Paris 1986-92. Centre Georges Pompidou, Paris / Encontros de Fotografia, Coimbra, Portugal / Palazzo della Triennale, Milan / Film Society of Miami, Miami / Goethe Institute Stockholm / Goethe Institute Copenhagen / Saint-Yrieix-La-Perche, France / Städtische Galerie Schwarzes Kloster, Freiburg

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΒΙΜ ΒΕΝΤΕΡΣ WIM WENDERS PHOTOGRAPHS
 1989-94. PPS. Galerie F.C. Gundlach, Hamburg / *Robert Frank - Wim Wenders*, Galerie Marie-Louise Wirth, Zürich / Hochschule für Fernsehen und Film, Munich / Fahey/Klein Gallery, Los Angeles / Shibuya Seibu Dept. Store, Tokyo / Kiyomizu Temple, Kyoto / Musée de l'Elysée, Lausanne / *Robert Adams - Wim Wenders* Amerika Haus, Berlin / La Biennale di Venezia "Slittamenti"/ Louisiana Museum of Modern Art, Humlebaek, Denmark / Sala Parpallo Palau Dels Scala, Valencia, Spain / San Telmo Museum, San Sebastian, Spain

ΚΑΠΟΤΕ - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΒΙΜ ΒΕΝΤΕΡΣ ONCE - PHOTOGRAPHS BY WIM WENDERS
 1993-95. Palazzo delle Esposizioni, Roma / Villa delle Rose, Bologna / FNAC, Paris / Parco, Tokyo / FNAC, Berlin / Villa Rufolo, Ravello

ΒΙΜ ΒΕΝΤΕΡΣ: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ WIM WENDERS: PHOTOS
 1996. Goethe Institutes worldwide

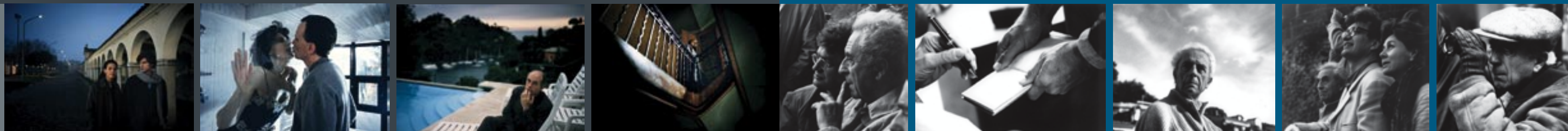
ΒΙΜ ΒΕΝΤΕΡΣ: ΤΟΠΙΟ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ WIM WENDERS: LANDSCAPE AND MEMORY
 1996. Gallery of Contemporary Photography, Santa Monica

BUENA VISTA SOCIAL CLUB
 2000. Rose Gallery, Bergamont Station, Santa Monica

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ / PICTURES FROM THE SURFACE OF THE EARTH
 2001-06. Hamburger Bahnhof, Berlin / Guggenheim Museum, Bilbao / Haunch of Venison, London / Museum of Contemporary Art, Sydney / James Cohan Gallery, New York / Juerg Judin Zürich, Switzerland / China Millenium Monument, Beijing, China / Shanghai Museum of Art, Shanghai, China / Guangzhou Museum of Art, Guangzhou, China / James Cohan Gallery, New York / ARoS Aarhus Kunstmuseum, Denmark / Museum of Contemporary Art, Belgrade / Scuderie del Quirinale, Rome

BEYOND THE CLOUDS 1995

BUENA VISTA SOCIAL CLUB 1999

THE MILLION DOLLAR HOTEL 2000

DON'T COME KNOCKING 2005

WIM WENDERS DONATA

“Ταξιδεύω πολύ. Και καμιά φορά νομίζω πως αυτό είναι και το πραγματικό μου επάγγελμα: ταξιδιώτης», δηλώνει ο Βιμ Βέντερς. Πράγματι η κινηματογραφική γραφή του Βέντερς χαρακτηρίζεται από την κίνηση, τον ανοιχτό δρόμο, την καταγραφή της καθημερινότητας των ανθρώπων σε διαφορετικές γωνιές του πραγματικού ή του φανταστικού του χάρτη. Σε αυτές τις περιπλανήσεις ο Βέντερς ενδιαφέρεται από τη μια να διατηρήσει τη στιγμή (ενέργεια που αποδίδεται πληρέστερα από την έννοια του *re-garder* στα γαλλικά η οποία πέρα από το «βλέπω» περιέχει και το στοιχείο της διατήρησης) και από την άλλη να αποτυπώσει τον χώρο, το συναισθήμα που του προκάλεσε η παρθενική του συνάντηση με αυτόν.

Πάνω σε αυτούς τους δύο άξονες, του χώρου και του χρόνου, κινείται ο κινηματογραφιστής αλλά και ο φωτογράφος Βιμ Βέντερς. Ο Βέντερς φωτογραφίζει για να παγώσει ένα κάδρο της ταινίας. «Κάθε φωτογραφία, κάθε “μια φορά” στον χρόνο αποτελεί και την αρχή μιας ιστορίας, όπως ξεκινάνε και τα παραμύθια “μια φορά και έναν καιρό...”». Οι φωτογραφίες, σε αντίθεση με τον κινηματογράφο, δεν χρειάζονται απαραίτητα συνεκτικό αφηγηματικό ιστό, αφηγούνται τις ιστορίες τους αυτοτελώς και αποκαλύπτουν από μόνες τους πρωταγωνιστές.

Επηρεασμένος από τον μοντερνιστή φωτογράφο Walker Evans (δεκαετία του '30) ο Βέντερς μιμείται την αποστασιοποιημένη ματιά που αναγιγνώσκει όσο πιο «αντικειμενικά» μπορεί το τοπίο, με το υποκειμενικό στοιχείο να παρεμβαίνει μόνο για να καθορίσει την «οπτική γωνία». Η θέση του αυτή απέναντι στην εικόνα, όπως και η δυνατότητα να αποδώσει πρωταγωνιστικό ρόλο στο αμερικανικό τοπίο, αλλά και στη φύση γενικότερα, αποτελούν τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά του στοιχείου.

Ο Βέντερς, επίτιμος διδάκτορας και της θεολογίας, βλέπει στο τοπίο και τη φύση μία ένθεη διάσταση: «Πολύ συχνά θεωρούμε εαυτούς ως την πηγή της έμπνευσης και της τέχνης μας, ενώ ο πραγματικός συγγραφέας είναι η φύση (ή ο Θεός) και οι πραγματικοί αφηγητές και καλλιτέχνες είναι οι τόποι».

Από το 1993 και έπειτα μαζί με τη γυναίκα του Donata φωτογραφίζουν τα ταξίδια τους και σκηνές από τις ταινίες τους, καθώς και εικόνες που τις πλαισιώνουν, τις οποίες δεν μαρτυρούν οι κινηματογραφικές κάμερες.

Στη σειρά “The Million Dollar Hotel” οι φωτογραφίες αποκαλύπτουν τους τόπους και τους χαρακτήρες της ιστορίας από μία οπτική ανεξάρτητη από αυτή της ταινίας, όπως και στα έργα του «Έλους της βίας», τα οποία είναι εμπνευσμένα από την αισθητική του Edward Hopper.

Σε μία ενδιαφέρουσα κριτική του για το έργο του Βέντερς, κινηματογραφικό και φωτογραφικό, ο Alain Bergala θέτει στο προσκήνιο μια προβληματική που αμφισβητεί την συμπληρωματικότητα της κινηματογραφικής πτυχής του Βέντερς με αυτή του φωτογράφου και αναγνωρίζει πως η φωτογραφία απελευθερώνει την εικόνα από τη χρονικότητα, στοιχείο που πιθανώς να λύνει και πολλά από τα αισθητικά προβλήματα για τον Βέντερς. Ίσως όμως αυτό που έχει σημασία να είναι τελικά η προσπάθεια αποτύπωσης και καταγραφής, της στιγμής, της ανάμνησης, της γνωριμίας, η οντολογική πλευρά της φωτογραφίας, ανεξάρτητα εάν καταφέρει ή όχι να γίνει μία καλή διήγηση. Σκοπός είναι να γίνει η τομή της «μιας φοράς» και το παραμύθι να ξεκινήσει.

Βαγγέλης Ιωακείμιδης

“I travel a lot. And sometimes I think that is my true profession: a traveler”, writes Wim Wenders. Indeed, his cinematographic oeuvre is characterized by motion, by the open road, the recording of the every day life of people from all corners of the map –fictitious and real.

In these wanderings Wenders is interested on the one hand in preserving the moment (a notion conveyed even better by the French word *re-garder* which enfolds the action of seeing and maintaining) and on the other hand in depicting space and the impression that he experienced in his first encounter.

These are the two axes (time and space) on which Wenders –the cinematographer and the photographer– revolves. Wenders photographs to freeze a frame of the movie. “Every photo, every ‘once’ in time is also a beginning of a story starting ‘once upon a time’”. The photographs in contrast to the movies do not necessarily need a narrative plot; they tell their own stories and they reveal their own heroes.

Influenced by the modernist photographer Walker Evans (1930’s) Wenders imitates the detached glance that perceives the scenery in the most objective way possible while the subjective element intervenes just to define the “angle”. This position that entails the “subject matter’s angle” as well as the central role that he infers to the American landscape and to nature in general are the basic elements of his work.

Wim Wenders, an honorary doctor in theology, recognizes in nature a divine dimension: “We often see ourselves as the source of inspiration of our art, while the true creator is nature (or God) and the true narrator and the protagonist of every story is the land”.

Ever since 1993 when his wife Donata would follow they have been photographing their trips and scenes from their movies, as well as images that are not captured by the cinematographic camera. In the series “The Million Dollar Hotel” the photographs reveal places and characters of the story from an independent angle that is different from that of the movie; and that is also the case with the images from “The End of Violence” which are inspired by the aesthetics of Edward Hopper.

In an interesting review of Wenders’ work, both cinematographic and photographic, Alain Bergala brings in the forefront a standing point that doubts the supplementary role of photography in Wenders’ movies while underlining that the liberating force from temporality which is identified with photography could actually be solving many of the aesthetic impasses that Wenders has to deal with. However what matters may be the attempt to record and depict the moment, the encounter, the memory, the ontological aspect of photography, independently of the quality of the narrative. The point is to start with “once upon a time” and let the tale begin.

Vangelis Ioakimidis